

enig med mig i, at netop handelspolitikken er et område, hvor traktaten medfører meget vidtgående overførsler af magtbeføjelser fra Folketinget til Kommissionen?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu kan man jo gisne om, hvor meget der reelt er i, at Justitsministeriet skal se på sagen.

Jeg har forstået det sådan, at regeringen har forhandlet på en sådan måde, at det stort set var ligegyldigt, hvordan resultatet kom til at se ud, bare man ikke afgav suveræniteten i grundlovens forstand. Så skulle det jo være mærkeligt, om Justitsministeriet kom frem til en helt anden konklusion, og derfor er mit første spørgsmål til statsministeren, om regeringen vil se velvilligt på et forslag om, at man lader uvildige gå traktaten igennem og vurderer suverænitetsafgivelsesbegrebet. Under ledelse af en højesteretsdommer kunne f.eks. to professorer fra vore universiteter få til opgave af Folketinget/regeringen at se nærmere på tingene.

Det andet, jeg vil spørge statsministeren om, er lidt i tråd med det, der tidligere er spurgt om, nemlig med hensyn til suverænitetsbegrebet. Vil statsministeren ikke medgive, at den fortolkning, regeringen har af suverænitetsbegrebet, reelt tømmer det begreb for indhold? Hvis man systematisk kan fjerne magten fra nationalstaterne og flytte den over i EU-regi uden på nogen måde at sige, at det er i konflikt med § 20 i grundloven, er det så ikke det samme som at sige, at man reelt har tømt suverænitetsbegrebet for dets indhold?

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om man i virkeligheden ikke godt kan skelne mellem suveræniteten og indflydelse. Det kan da godt være, at man formelt ikke afgiver suveræniteten i forbindelse med traktaten, men at det, at traktaten ændres, reelt betyder, at man afgiver indflydelse, ganske uafhængigt af om § 20 godt kunne give anledning til overvejelser om, hvorvidt det var relevant at sende traktaten til folkeafstemning.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Først til hr. Keld Albrechtsen: Det er jo ikke sandt at give det billede, at vetoet afskaffes på stort set alle områder. Det er jo ikke sandt. Vi aftalte, inden vi rejste til Nice, at vi skulle passe godt på vores velfærd og vores arbejdsmarkeds politik.

Hr. Keld Albrechtsen prøver at give indtryk af, at inden vi rejste af sted, var vi i færd med at sælge ud af hele velfærds- og arbejdsmarkeds politikken. Men det er jo heller ikke sandt. Vi er kommet hjem fra Nice med fuldstændige enstemmighedsregler for alt, hvad der vedrører lønmodtagere, der tager arbejde i et andet land; vi er kommet hjem fra Nice med fuldstændige enstemmighedsregler for alt, hvad der hedder udpegning af repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, og vi er kommet hjem fra Nice med fuldstændige enstemmighedsregler, når det gælder skatteområdet. Jeg havde gerne set, at det havde været muligt at nå til enighed i EU om at få nogle mindstekrav for at bevare miljøet og sikre miljøet, når det gælder miljø- og CO₂-afgifter f.eks., men det kunne altså ikke lade sig gøre.

Jeg vil gerne endnu en gang henstille til hr. Keld Albrechtsen, at han tænker over det, vi er kommet hjem med. Det er en traktat, der gør det muligt, at hele Europa kan leve i tryghed efter Anden Verdenskrig og efter Sovjetstyrets og den kolde krigs sammenbrud.

Så til hr. Thulesen Dahl, som spørger, om regeringen vil medvirke til en uvildig ekspertundersøgelse. Nej, det vil regeringen ikke. Vi anlægger den vurdering, vi har gjort i de sidste 30 år. Vi anlagde en model i 1972 og igen i 1992, 1993 og 1996, og det gør vi igen her i år 2000. Det er det grundlag, vi arbejder på, og regeringen må altså have en linje, der hænger sammen over den 30-årige periode, hvor vi har været medlem af EF og EU. Jeg ved godt, at hr. Thulesen Dahl gerne vil mistænkeliggøre det, men det er hr. Thulesen Dahls arbejdsfacon, så det skal jeg ikke gøre mange yderligere bemærkninger til.

Hr. Frank Dahlgaard fik jo forklaringen i går: Når det tager så lang tid, skyldes det, at vi først senere får den konsoliderede juridiske tekst fra det franske formandskab, og man kan først for alvor gå i gang med at arbejde, når man har den færdige tekst.

Til hr. Knud Erik Hansen: Jeg tror, vi skal holde os hovedformålet for øje. Vi er i et meget vanskeligt og også upræcist område, når talen er om indflydelse kontra suveræniteten, men én indflydelse er afgørende for mig, og det er den indflydelse, der ligger i, at udvidelsen nu kan blive en realitet.

Frank Dahlgaard (UP):

Vil statsministeren sige her, på hvor mange områder man med Nicetraktaten går væk fra, at ét land kan sætte hælene i og sige: Vi nedlægger